

Букалов О.В., Кондратенко Л.О.

АУШРА АУГУСТИНАВІЧЮТЕ

Біографія Аушри Аугустинавичюте — засновниці соціоніки (теорії інформаційного метаболізму) та автора інформаційної моделі психіки, створена для Великої української енциклопедії (ВУЕ)¹.

Ключевые слова: соціоніка, психологія, теорія інформаційного метаболізму, психіка, типи особистості, типологія К.Г. Юнга, інтертипні стосунки.

Коротка справка

Аушра Аугустинавичюте (лит. *Augustinavičiūtė Aušra*); 4 квітня 1927, Каунас (можливо містечко Запішкіс поряд з Каунасом), зараз Литва, тоді Російська імперія — 19 серпня 2005, Вільнюс, Литва — литовська економістка і соціолог, основоположниця соціоніки.

Життєпис

Аушра Аугустинавичюте народилась в сім'ї Ігнаса Аугустинавичюса (1886–1961 р.р.) та Емілії Старкевичюте (1902–1978 р.р.). Батько походив із старовинної дворянської родини, але оскільки був наймолодшою, сьомою дитиною у сім'ї, то батьки бачили для нього кар'єру священника. Однак навчання у духовній семінарії не сподобалось хлопцеві – він мріяв нести просвіту в народ, а тому полишив навчання після другого курсу і став учителем у школі. Коли почалася перша світова війна був мобілізований до війська Російської імперії, та з огляду на погіршення здоров'я у 1916 році вийшов у відставку. Жив і працював в Петербурзі, в комітеті робочого бюро, на посаді завідувача відділом допомоги постраждалим від війни. Пізніше переселився в Москву і працював в складі того ж самого комітету. Після повернення до Литви в 1918 р. працював учителем, завідував відділом освіти Шауляя та області, багато займався культурно-просвітницькою діяльністю, створив учительський профспілковий книжковий магазин. Пізніше керував видавництвами «Спаурос Фондас» та «Райде». Після Другої Світової війни відійшов від суспільної діяльності та жив в Запішкісі.

Мати Аушри Емілія Старкевичюте теж належала до висококультурної, освіченої родини лікаря, яка піклувалась освітою. В рідному Запішкісі батько Емілії мав два будинки, один з яких віддав під школу. Емілія та Ігнас одружились у 1926 році, а через рік народилась їх первістка Аушра. Крім неї в сім'ї було ще двоє дітей – сестра Гедре та брат Саулюс. Доля матері Аушри склалась нелегко – за допомогу литовським партизанам вона була заслана до Воркути, де провела 15 років.

З дитинства Аушра відрізнялась допитливістю, багато читала.

Після закінчення школи Аушра вступила до 5-ї Каунаської гімназії. Аушра була дуже активною в самодіяльності, займалася гімнастиком, брала участь в літературному гуртку, писала реферати, дуже багато читала, прекрасно малювала. Уже в той час Аушра знайомилася з набагато серйознішою літературою, ніж її однокласники. Її цікавили складні філософські та психологічні проблеми, які вона часто обговорювала з батьком.

Аушра закінчила гімназію в 1948 р. і за порадою батька, якого дуже поважала, поступила на економічний факультет Вільнюського університету. Навчалася дуже добре, брала активну участь в роботі наукового студентського товариства. Коли на 3-му курсі потрібно було вибрати, в якій області спеціалізуватися - в торгівлі, промисловості або фінансовій економіці — Аушра вибрала фінанси ще й тому, що там було найбільше дисциплін, і вона могла отримати більше знань. Так вона написала в листі батькові.

Вільнюський університет Аушра закінчила в 1953 р, отримавши диплом з відзнакою.

¹ Букалов О.В., Кондратенко Л.О. Аугустинавичюте, Аушра // Велика українська енциклопедія. — URL: <https://vue.gov.ua/Аугустинавичюте, Аушра>

Перша робота Аушри за призначенням була в міністерстві фінансів, але ця робота її не дуже цікавила. Вона прагнула більшої самостійності, бути ближче до людей, тому поїхала працювати до Вільнюського району. Працювала в фінансовому відділі Неменчінського виконавчого комітету. В цей час вона втратила брата, який вивчав право на 1-му курсі Вільнюського університету, — він потонув у морі. Хвилюючись за здоров'я батька і матері, вона переїхала до Каунаса, до батьків, щоб вони не були такі самотні. Працювала на заводі «Дробе», де познайомилася з майбутнім чоловіком – Леопольдом Зуцом, який навчався в Петербурзі і отримав диплом фінансиста.

Праця за фахом не дуже задовольняла допитливу дівчину, вона прагнула працювати безпосередньо з людьми, вивчати і розуміти їх, тому вона перейшла на педагогічну роботу. У 1962 р. разом з чоловіком переїхала жити і працювати в Вільнюс. У столиці було більше можливостей для роботи та зустрічей з цікавими людьми. Леопольд Зуц (помер у березні 1992 р.) в Вільнюсі працював у міському виконавчому комітеті начальником фінансового відділу. Він завжди морально і в фінансовому плані підтримував Аушру.

Наукова та педагогічна діяльність

Прагнення зрозуміти природу людських стосунків, зацікавленість проблемами сім'ї привели її до занять соціологією та сімейною психологією. Вона познайомилась з концепціями психічних функцій і психологічних типів К.Г. Юнга, інформаційного метаболізму відомого польського психолога та психіатра А. Кемпінського, а також кібернетики та біоніки, що саме в цей час бурхливо розвивалися. Синтез цих знань привів у 1968 р. Аушру Аугустінавічюте до розширення типології К.Г. Юнга до 16-ти типів та створенню інформаційної моделі психіки («модель А») у вигляді упорядкованої системи із 8-ми психічних функцій. В цей час (1968 р.) А. Аугустінавічюте працювала деканом факультету шлюбу та сім'ї Вільнюського педагогічного інституту, тому мала змогу вивчати на студентах прояви їхніх типів, проводити опитування та статистичні дослідження. Від початку цих досліджень А. Аугустінавічюте розглядала систему з 16-ти типів та відносин, що їх пов'язують, як «соціум в мініатюрі», тому дала назву цій системі – **соціон**, а науковому напрямку, який вона започаткувала – **соціоніка**. Цей термін споріднений до термінів «кібернетика» та «біоніка». За визначенням самої А. Аугустінавічюте, «соціоніка є наукою про соціон, соціонну структуру суспільства, про різні типи інформаційного метаболізму і різні форми відносин між ними, про структуру і функціонування моделі інформаційного метаболізму».

Своя специфічна системна модель організації психічних та інформаційних процесів притаманна кожному із 16 психологічних типів Юнга- Аугустінавічюте, які з кібернетично-біонічної точки зору, синонімічно також стали називатися і «типами інформаційного метаболізму» (ТІМ), соціонічними типами, або пізніше - психоінформаційними типами сприйняття, обробки, та обміну інформацією з довколишнім світом.

На початку 70-х років Аушра Аугустінавічюте з низкою зацікавлених науковців створює у себе вдома неформальний науковий семінар з вивчення юнгівської типології, психіатрії, психології, різноманітних клінічних та психіатричних типологій (А. Лічко, К. Леонгарда, та ін.), вивчає праці Еріка Берна, Отто Вейнінгера, Зигмунда Фрейда, що поступали до литовських науковців з-за кордону, зокрема із Польщі.

У 1978-му році Аушра Аугустінавічюте пише роботу «Теорія відносності еротичних почуттів» — перший варіант соціонічної теорії, робить початкові описи соціонічної моделі психіки (моделі А) та інтертипних відносин.

У 1980-му році публікує в журналі «Mokslas ir technika» Литовської академії наук і Союзу інженерів Литви першу наукову роботу про Модель А (графічні значки для психіч-

них функцій запропонував учасник її семінарів к. ф. н. А. Варанавічюс). У 1983 р. завершує книгу «Дуальна природа людини», в якій обґрунтовує концепцію дуальності психіки людини, що призводить до підсвідомого пошуку найбільш приємного, необхідного партнера для створення сім'ї та дружніх або партнерських стосунків. Урахування такого прагнення дає можливість прогнозувати перебіг стосунків у будь-якому колективі за широкою шкалою – від найбільш конструктивних до конфліктних. Тому свідоме використання методів соціоніки дозволяє створити гармонічну сім'ю, виховувати дітей та пропонувати їм професійну орієнтацію, або створювати працездатний робочий чи спортивний колектив, команду, уникати конфліктів, попереджувати їх. Таким чином соціоніка, на відміну від інших типологій (Юнга, Майєрс-Брігґс, та ін.), може спрогнозувати характер відносин і ступінь ділової та психологічної сумісності людей ще до того, як вони будуть об'єднані в один колектив.

Соціоніка відпочатку була неоднозначно сприйнята науковим співтовариством – у неї з'явилися як прихильники, так і вороги. Здебільшого це було пов'язано з тим, що типологія Юнга, що лежить в основі соціонічної концепції, психологам СРСР була майже невідома і не вивчалася. До новоствореної науки негативно поставилися і деякі радянські ідеологи, а також їх ідеологізовані поплічники у сфері психології. Засади соціоніки, в яких розглядалися різні та стабільні типи та форми поведінки, мислення особистості, як раніше — аналогічні ідеї генетики та кібернетики, суперечили самій сутності тоталітарної радянської ідеології, що розглядала людей одномірно, як гвинтиків, які можна довільно переставляти. Однак ціла низка вчених, зокрема д. п. н. професор М. М. Обозов, особливо педагоги, соціологи, кібернетики та фахівці із створення штучного інтелекту, з цікавістю поставилися до концепції соціоніки. Тому Аушра Аугустинавічюте за запрошеннями різних зацікавлених наукових організацій час від часу читала лекції у різних містах колишнього СРСР, на яких були присутні психологи, педагоги, вчителі, кібернетики, програмісти, інженери та наукові співробітники, які побачили у соціоніці як науці великий потенціал для всебічного застосування в багатьох наукових та суспільних сферах. В цей час вона писала багато праць, їздила з лекціями, виступала на наукових конференціях, проводила семінари і тренінги. У цей напружений для неї час її підтримував чоловік Леопольд Зуц, численні друзі та послідовники. Окрім соціоніки Аушра Аугустинавічюте активно займалась питаннями соціології сім'ї і сексології.

У 1982 році вона видає роботу «Теорія інтертипних відносин». Для опису та моделювання інтертипних відносин вона використовує модель психологічних транзакцій Еріка Берна. У 1980-ті роки пише ряд великих робіт з соціоніки: «Соціон», «Теорія ознак Рейніна», на підставі аналізу моделі А дає розгорнуті описи-дослідження 7 (з 16) типів інформаційного метаболізму.

З початку 80-х років Аушра Аугустинавічюте бере участь у низці наукових конференцій з соціології, психології та педагогіки. На них вона доповідає та пояснює концепцію і методи соціоніки, експериментальні результати, виступає з лекціями. Це призвело до появи ряду учнів і послідовників А. Аугустинавічюте — фахівців як з гуманітарних наук (педагогів, психологів і соціологів), так і у галузі кібернетики, біоніки, програмування, теорії систем, моделюванню штучного інтелекту.

В продовження цієї науково-просвітницької діяльності у 1985 році Аушра Аугустинавічюте одержала запрошення від Інституту кібернетики Академії Наук України (Київ) прочитати цикл лекцій з соціоніки в Інституті кібернетики, а пізніше — в Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка. Внаслідок цього була створена Київська школа соціоніки, до якої увійшли соціологи, психологи, кібернетики, педагоги, економісти, біологи та ін.

З цього часу наукова діяльність А. Аугустинавичюте стала **тісно пов'язана з Україною**.

Її роботи привернули увагу професійних психологів, особливо працюючих у галузі психології сім'ї, і почали цитуватися в навчально-методичних матеріалах для вчителів. У 1991 році частина книги Аушри Аугустинавичюте «Дуальна природа людини» публікується в масовому науково-популярному загальносоюзному журналі «Наука и религия», тираж якого в цей час становив близько 1 млн. примірників.

У 1986 році А. Аугустинавичюте організує і проводить в Запішкісі першу теоретичну і практичну школу-семинар, із проведенням різних соціонічних експериментів і тренінгів, в якій брало участь близько 40 провідних у той час фахівців в області соціоніки, серед яких були соціологи, педагоги, психологи, математики, філософи, кібернетики, програмісти, інженери.

З 1988 року Аушра Аугустинавичюте стає головою ряду щорічних Всесоюзних, згодом Міжнародних конференцій та семінарів з соціоніки. Перший Всесоюзний семінар — конференція «Соціоніка — цілеспрямоване формування колективів» під головуванням А. Аугустинавичюте, організований Українським республіканським правлінням Науково-Технічного товариства Радіоелектроніки і зв'язку ім. О.С. Попова (80 учасників, 34 наукових доповіді), відбувся в квітні 1988 року в Полтаві.

З метою розвитку соціоніки та її практичних застосувань в менеджменті, педагогіці, практичній психології, психотерапії, сімейному консультуванні, соціологічних дослідженнях тощо в 1991 р. у Києві був створений Український інститут соціоніки (УІС), реорганізований у 1992 р. в Міжнародний інститут соціоніки (МІС), який став проводити щорічні міжнародні конференції з соціоніки та прикладних соціонічних технологій у менеджменті, психології сім'ї, педагогіці, соціології, психотерапії, філологічних науках, спорті, вихованні та ін. А. Аугустинавичюте брала активну участь у цих та інших наукових заходах. З 1995 р. МІС почав видавати науковий реферований міжнародний журнал «Соціоніка, ментологія та психологія особистості», в якому А. Аугустинавичюте стала членом редакційної колегії.

У 1996–2005 роках вона була провідним науковим консультантом Міжнародного інституту соціоніки, а також членом редакційних колегій інших наукових та реферованих журналів МІС: «Менеджмент і кадри: психологія управління, соціоніка і соціологія», «Психологія і соціоніка міжособових відносин».

Також у 1990-ті роки вона викладала в Польському університеті м. Вільнюса. Померла А. Аугустинавичюте 19 серпня 2005 року, похована у Вільнюсі.

Також у 1990-ті роки вона викладала в Польському університеті м. Вільнюса. Померла А. Аугустинавичюте 19 серпня 2005 року, похована у Вільнюсі.

Визнання

З 1991 р. методи соціоніки використовуються в багатьох та різноманітних галузях. Зокрема, в пілотованій космонавтиці - для створення і підготовки космічних екіпажів. Також виникла «Авіаційна соціоніка», яка є складовою частиною в процесі підготовки авіаційного персоналу. Департаментом льотних стандартів у РФ в 2001 р. було затверджено типову програму «Підготовка авіаційного персоналу в галузі людського чинника», що передбачає не тільки знання основ соціоніки льотчиками та іншими авіаційними фахівцями, але і прогнозування методами соціоніки взаємодій в авіаційних екіпажах.

Більшість великих компаній України, Росії та інших країн використовує інструментарій соціоніки у підборі персоналу та менеджменті.

У 1995 році Російська академія природничих наук почала реєстрацію відкриттів в галузі суспільних наук, і першим зареєструвала відкриття в галузі соціології під назвою «Явище самоорганізації динамічних структур міжособистісної взаємодії в людському суспі-

льстві» з пріоритетом від 1 жовтня 1980. Авторку відкриття, творця соціоніки Аушру Аугустиновичюте було нагороджено дипломом про відкриття і срібною медаллю РАПН ім.акад. П.Л. Капіци.

У 1999 р. International Academy Science and Culture (California, USA), що діяла згідно законів штату Каліфорнія, виділила соціоніку як окремий науковий напрямок та надала А. Аугустиновичюте диплом почесного доктора філософії у галузі соціоніки. Ступені докторів філософії у галузі соціоніки були також присуджені низці спеціалістів у цій галузі: О.В. Букалову, І.Н. Калінаускасу, Г.Р. Рейніну.

Професори Г. Фінк та Б. Майрхофер (Австрія) піддали аналізу сучасні моделі психіки і поставили соціоніку А. Аугустиновичюте на перше місце серед провідних 4-х моделей (включаючи кібернетичну теорію Маруями, п'ятифакторну модель BIG-5, а також типологію Майерс-Бриггс), як таку, що заслуговує особливої уваги внаслідок її важливості в дослідженні особистості.

За визначенням професорів R. Blutner та E. Hochnadel (Нідерланди), соціоніка не тільки теорія особистості, а й в значно більшому ступені — теорія міжособистісних відносин

Horwood J., Maw A. (Велика Британія) вважають, що відкриття А. Аугустиновичюте інформаційної структури психіки та побудова моделі А дали ключ до розуміння інтертипних відносин.

Згідно Бетті Лу Лівер (*Betty Lou Leaver*), «сьогоднішні уявлення про особистість найчастіше є наслідком робіт Карла Юнга, чії теорії і дослідження розцвіли на стику філософських і соціологічних досліджень. Ця область досліджень була названа соціонікою»

З 1991 р. по 2015 рік методи соціоніки А. Аугустиновичюте почали використовуватися у всіх гуманітарних, деяких медичних та окремих технічних науках. За цей час з використанням соціоніки було захищено більш ніж 1000 дисертацій. Соціоніка та її методи викладається більш ніж у 200 державних університетах низки країн, у тому числі Східної Європи та ЕС, включаючи Україну, Росію, Білорусь, Болгарію, Румунію, Литву, Латвію, Естонію та ін.

Цитати

«Якщо людина шукає психічного доповнення, значить, її доповнює не кожен фізично приємний партнер, а лише той, хто наділений певними психічними якостями. Ці якості і потрібно встановити. В якійсь мірі праві ті, які стверджують, що для доповнення потрібні протилежні якості. Але наші дослідження показали, що не кожному протилежність можна назвати доповненням. Є протилежності, що викликають постійну напружену конфліктність або погашення активності одного активністю іншого. А є також доповнюючі протилежності, що ведуть до врівноваження психіки людини, до активації її життя. Відповідь лежить за кожною типологією, якими користуються психіатри, починаючи від П. Б. Ганнушкіна, Е. Кречмера, К. Г. Юнга, А. Кемпінського, закінчуючи А. Е. Личко і К. Леонгардом. За кожною! Просто, є сумісні типи людей і несумісні. І кожен, хто знає хоч одну з цих типологій, може для себе це перевірити. Загалом - як і при всіх відкриттях - відповідь настільки проста, що розуму незбагненно, чому вона не була знайдена раніше.

Найбільш зрілою для розуміння сумісності і несумісності різних типів людей є типологія К. Г. Юнга. Цьому сприяє підхід автора до психіки людини як до певної структури, тоді як всі інші типології мають описовий характер.»

Аугустиновичюте А. Про дуальну природу людини // Соціоніка, ментологія і психологія особистості. — 1996. — № 1. — С. 6.

«... в проявах любові, як і в усіх інших областях людського спілкування, немає правих і неправих, хороших і поганих. Є лише люди з відповідними і невідповідними типами особистості, або — інформаційного метаболізму (ІМ). Крім того, є люди з більш урівноваженою

психікою. Це ті, яким посміхнулася удача, які вирости, живуть і працюють серед осіб з відповідними типами ІМ. І є люди з менш врівноваженою психікою. Це ті, яким не пощастило, тому що їх оточення утворене з людей з невідповідними типами ІМ, і вплив його деструктивний.

Люди завжди мріяли жити в хороших відносинах з іншими людьми, мріяли бути зрозумілими і хотіли розуміти інших. Хотіли бачити кругом доброзичливість і самі бути доброзичливими. Мріяли усі, вдавалося небагатьом. Сьогодні ми знаємо, що не можна мріяти про по-справжньому гармонійне, мирне і творче життя суспільства і окремої людини, доки люди не зрозуміли своєї різнотипної природи і прихованих за своїми типами закономірностей спілкування. Зовсім новим етапом в житті суспільства буде така його реорганізація, яка кожній людині надасть можливість для достатнього кількості контактів з потрібними для її психосоматичного здоров'я людьми.

Важко сказати, коли здійсниться ця мрія, але іншої дороги немає.»

Аугустинавічюте А. Про дуальну природу людини // Соціоніка, ментологія і психологія особистості. — 1996. — № 3. — С. 21

«... психіка людини користується різними способами обробки інформації. Таких способів шістнадцять, і кожна окремо взята особистість освоює лише один з них. А всі вони утворюють єдину систему, завдяки якій людина стала людиною і змогла побудувати все те, що сьогодні зветься культурою. Один окремо взятий спосіб обробки інформації, або інформаційного метаболізму (ІМ), непродуктивний. Якщо візьмемо навіть дуже велику кількість людей, що відносяться до одного і того ж типу ІМ, така соціальна група буде функціонувати мляво, і не впорається з найпростішими проблемами існування. Сила людства - в різнотипності його інтелекту, в наявності шістнадцяти типів ІМ.

Звідси випливає, що інтелект окремої людини - одна шістнадцята соціального інтелекту людини»

Аугустинавічюте А. Соціон // Соціоніка, ментологія і психологія особистості. — 1996. — № 4. — С. 3

«...кожен, хто применшує роль типної природи людини, кому мариться, що він і його близькі вже поза типом, — робить неприпустимі помилки»

Аугустинавічюте А. Фрагменти листування А. Аугустинавічюте і Г.Р.Рейніна // Соціоніка, ментологія і психологія особистості. - 2006. - № 4. - С. 72.

Праці

1. *Аугустинавічюте А. Резервы воспроизводства рабочей силы в семейном быту. // «Социологические проблемы взаимодействия личности и социальных групп в условиях развитого социалистического общества» Материалы к научной конференции, Вильнюс, 1977*
2. *Augustinaviciute A. Informacinio metabolizmo modelis // Mokslas ir technika. — Vilnius, 1980. — №4; переклад: Аугустинавічюте А. Модель інформаційного метаболізму // Соціоніка, ментологія і психологія особистості. — 1995. — № 1. — С. 4–8.*
3. *Аугустинавічюте А., Цукерманас Л. Вопросы пола и психогигиены половой жизни — 1980 г. // «Культура семейных отношений». Москва, 1980*
4. *Аугустинавічюте А. Бюджет семьи и воспитание детей. // «Культура семейных отношений». Москва, 1980*
5. *Аугустинавічюте А. Дослідження психологічної сумісності у сім'ї. // В зб. «Сім'я і особистість (психолого-педагогічні, соціологічні та медико-психологічні проблеми)». Тез.докл. Всесоюзної конференції в м. Гродно. — М., 1981.*
6. *Аугустинавічюте А. Дуальная природа человека. // «Наука и религия», N 12, 1991.*
7. *Аугустинавічюте А. Комментарий к типологии Юнга и введение в информационный метаболизм // Соціоніка, ментологія і психологія особистості. — 1995. — № 2. — С. 2–11.*
8. *Аугустинавічюте А. Соционная природа человечества и асоционность общества // Соціоніка, ментологія і психологія особистості. — 1995. — № 3. — С. 2–8.*
9. *Аугустинавічюте А. Социон // Соціоніка, ментологія і психологія особистості. — 1996. — №№ 4–5.*

10. Аугустинавичюте А. О дуальной природе человека // Соционика, ментология и психология личности. — 1996. — №№ 1–3.
11. Аугустинавичюте А. Теория признаков Рейнина // Соционика, ментология и психология личности. — 1998. — №№ 1–6.
12. Аугустинавичюте А. Теория интертипных отношений // Соционика, ментология и психология личности. — 1997. — №№ 1–5.
13. Аугустинавичюте А. Две вертации // Соционика, ментология и психология личности. — 1996. — № 6. — С. 2–9.
14. Аугустинавичюте А. О символах // Соционика, ментология и психология личности. — 1998. — № 2. — С. 20–21.
15. Аугустинавичюте А., Рейнин Г.Р. Пятнадцать признаков дихотомии в типологии личности // Соционика, ментология и психология личности. — 2006. — № 4. — С. 35–38.
16. Аугустинавичюте А. Характеристика интуитивно-логического экстратима // Соционика, ментология и психология личности. — 1997. — №№ 1–4.
17. Аугустинавичюте А. Руководитель в науке, государстве, искусстве // Соционика, ментология и психология личности. — 1997. — № 6. — С. 3–7.
18. Аугустинавичюте А. Социон, или основы соционики. // в кн. Соционика: Введение / Сост. Л. Филиппов. — М.: ООО «Фирма "Издательство АСТ"»; СПб.: Terra Fantastica, 1998. — С. 33.
19. Аугустинавичюте А. Тест Изабеллы Майерс-Бриггс // Соционика, ментология и психология личности. — 1999. — № 1. — С. 31–35.
20. Аугустинавичюте А. Характеристика интуитивно-этического экстратима // Соционика, ментология и психология личности. — 1999. — №№ 2–4.
21. Аугустинавичюте А. Характеристика логико-сенсорного интротима // Соционика, ментология и психология личности. — 1999. — №№ 5–6.
22. Аугустинавичюте А. Характеристика интуитивно-этического интротима // Соционика, ментология и психология личности. — 2000. — № 1. — С. 70–80.
23. Аугустинавичюте А. Характеристика этико-сенсорного интротима // Соционика, ментология и психология личности. — 2000. — №№ 4–6.
24. Аугустинавичюте А. Характеристика сенсорно-логического интротима // Соционика, ментология и психология личности. — 2001. — №№ 1–2.
25. Аугустинавичюте А. Еще один довод в пользу того, что каждый человек использует все типы мышления // Соционика, ментология и психология личности. — 2004. — № 2. — С. 5–7.
26. Аугустинавичюте А. Личность и тип личности // Соционика, ментология и психология личности. — 2005. — № 4. — С. 46–48.
27. Аугустинавичюте А. Мир Юнга // Соционика, ментология и психология личности. — 2006. — № 4. — С. 32–34.
28. Аугустинавичюте А., Рейнин Г.Р. Пятнадцать признаков дихотомии в типологии личности // Соционика, ментология и психология личности. — 2006. — № 4. — С. 35–38.
29. Аугустинавичюте А. Почему Юнга трудно читать? // "16", 1990, № 3, стр. 26 – 28;
30. Аугустинавичюте А. О демографической саморегуляции общества // Соционика, ментология и психология личности. — 2006. — № 4. — С. 40–48.
31. Аугустинавичюте А. Подчиняемость и доверие психотерапевту, шаману, начальнику и факиру // Соционика, ментология и психология личности. — 2006. — № 4. — С. 53–56.
32. Аугустинавичюте А. Роль женщины в соционике и в жизни // Соционика, ментология и психология личности. — 2006. — № 4. — С. 56–58.
33. Аугустинавичюте А. Соционические эскизы // Соционика, ментология и психология личности. — 2006. — № 4. — С. 76–82.
34. Аугустинавичюте А. Соционика. — М.: Черная белка, 2008. — 568 стр.
35. Аугустинавичюте А. Социон. — М.: Черная белка, 2008. — 192 стр.

Література:

1. Ніканорова О. Соціоніка: батьківщина — Литва, столиця — Київ. // Урядовий кур'єр. — 9 червня 1998.
2. Крысько В. Словарь-справочник по социальной психологии. — СПб.: Питер, 2003. — 416 с.
3. Л.А. Кандыбович, С.Л. Кандыбович, А.Г. Караяни, И.В. Сыромятников. Военно-психологический словарь-справочник / под общ. ред. Ю.П. Зинченко. М.: ИД Куприянова, 2010. — 592 с.
4. Fink G. and Mayrhofer W. Cross-cultural competence and management - setting the stage // European J. Cross-Cultural Competence and Management. - 2009 . - Vol. 1. - No. 1.

5. *Blutner R., Hochmadel E.* Two qubits for C.G. Jung's theory of personality // *Cognitive Systems Research : journal.* — 2010. — Vol. 11, no. 3. — P. 243—259.
6. *Horwood J., Maw A.* Theatre Teams Assembled Using Personality Profiles Can Improve Predicted Teamworking Scores // *Bulletin of the Royal College of Surgeons of England.* — 2012. — Vol. 94. — No 3. — Pp. 1–6.
7. *Leaver B. L., Oxford R.* Mentoring in Style: Using Style Information To Enhance Mentoring of Foreign Language Teachers. // *Mentoring Foreign Language Teaching Assistants, Lecturers, and Adjunct Faculty / Benjamin Rifkin (ed.)* – Boston: Heinle & Heinle, 2001.
8. *З біографії Аушри Аугустиновичюте* // Соціоніка, ментологія і психологія особистості, № 4 (67), 2006.
9. *Вайсбанд І.Д.* Про Аушру, соціоніку і трохи — про життя // Соціоніка, ментологія і психологія особистості, № 4 (67), 2006.
10. *Букалов О.В.* Геній Аушри // Соціоніка, ментологія і психологія особистості, № 4 (67), 2006.
11. *Шульман Г.А.* Слово об Аушре // Соціоніка, ментологія і психологія личности. — 2006. — № 4. — С. 12–16.
12. *Гуленко В.В.* До и после Аушры. Судьбы соционики // Соціоніка, ментологія і психологія личности. — 2006. — № 4. — С. 17–22.
13. *Ермак В.Д.* Модель психики — озарение гения // Соціоніка, ментологія і психологія личности. — 2006. — № 4. — С. 23–26.
14. *Шлаина В.М.* Памяти Аушры // Соціоніка, ментологія і психологія личности. — 2006. — № 4. — С. 28–29.
15. *Рейнин Г.Р.* Фрагмент интервью // Соціоніка, ментологія і психологія личности. — 2006. — № 4. — С. 59–59.
16. *Шульман Г. А.* Портрет социона. Введение в соционику Аушры Аугустиновичюте. — М.: Чёрная белка, 2009. — 472 с.
17. *Букалов А.В.* Потенциал личности и загадки человеческих отношений. — М.: Чёрная белка, 2009. — 592 с.
18. *Букалов А.В., Карпенко О.Б.* Соционика как академическая научная дисциплина. // Соціоніка, ментологія і психологія личности. — 2013. — №№ 1–2. — URL: <http://socionic.info/pdf/soc-academ.pdf>.
19. *Букалов А.В., Карпенко О.Б.* Соционика и психоинформационные технологии в образовательном процессе // *Материалы международной научной конференции XVII ЦАРСКОСЕЛЬСКИЕ ЧТЕНИЯ.* — СПб: Изд-во Ленинград. гос. ун-т, 2013.

Про соціоніку

Згідно Betty Lou Leaver, Madeline Ehrman, and Boris Shekhtman (USA)², соціоніка А. Аугустиновичюте, як і типологія Майерс-Бріггс (МВТІ), є похідною від типології Юнга. Але на відміну від МВТІ, яка широко піддається критиці за нестачу обґрунтованості та корисності, модель соціоніки, що використовується в Східній і Західній Європі, а також у всій Євразії, Центральній Азії і країнах Балтії, прагне залишатися дуже близькою до оригінальних описів та маркерів типів, запропонованих Карлом Юнгом.

За словами Betty Lou Leaver, «сучасні концепції особистості найчастіше походять із творчості Карла Юнга, чий теорії та досліді розквітли на стику філософських і соціологічних досліджень. Ця область досліджень була названа соціонікою».

² Betty Lou Leaver, Madeline Ehrman, Boris Shekhtman: *Achieving Success in Second Language Acquisition.* – Cambridge University Press, 2005. – 280 p. – ISBN 052154663X, 9780521546638. Authors: Betty Lou Leaver, Associate Dean and Chief Academic Officer for New York Institute of Technology at Jordan University for Science and Technology. Madeline Ehrman, Director of Research, Evaluation, Development at the Foreign Service Institute, US. Boris Shekhtman is Operational Director of the Coalition of Distinguished Language Centers, and President of the Specialized Language Training Center in Rockville, Maryland., MD.